

נחלרי נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 804
פרשת שמעני תשפ"ג

ת"ת	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
20:24	19:45	18:31	ירושלים
20:22	19:47	18:48	תל-אביב
20:24	19:47	18:42	חיפה
20:23	19:46	18:49	באר שבע

דבר ראש הישיבה

סוד האיזון

מה זה "ריבוי אור" • ולמה זה כל כך מסוכן • מה קרה לנדב ואביהוא • שאף לא אבו להתחתן • ומה בינם לבין אהרן הכהן • יריעה מרתקת ומחכימה

שלא רצו להתחתן, דהיינו התביעה עליהם היתה שלא רצו להתבטל ולהצטמצם למסגרת מחייבת ומצמצמת, שזהו אחד העיקרים בעבודת השם.

עד כדי כך שרבנו אומר בליקוטי מוהר"ן (תורה מא) על חטא נדב ואביהוא, שהקרבת אש זרה זה בחינת ריקוד של יצר הרע, כי כשאדם נמצא בריבוי אור ויש לו התלהבות יתר כמו שכתוב אצל נדב ואביהוא "בהקריבם אש זרה", אז הוא לא מצליח לגרש את החיצוניים ולהכניע את הקליפות.

נדב ואביהוא נכנסו שותיין למקדש, זה רמז ששנתו הרבה אורות בלא כלים. בתורה ל"א רבינו מביא כמה בחינות בהתקרבות לצדיק, כמו ארבעה שנכנסו לפרדס (חגיגה יד, ב) כמו כן יש ארבעה בחינות בהתקרבות לצדיק הדור, וצריכים להיכנס בשלום ולצאת בשלום כמו רבי עקיבא. ובמעשה מבערגיר ועני מספר רבינו הק' שהיו אנשים שראו את בת הקיסר, שהיא בחינת הצדיק, והשתגעו מחמת יפיה, דהיינו שיצאו מדעתם מאחר שהתקרבו לצדיק בלא כלים.

שני הצדדים

על פי האמור ניתן להבין למה אהרן זכה להיות כהן גדול ולכל המדרגות הגבוהות, לעומת בניו נדב ואביהוא שלא הצליחו ונשרפו.

כתוב בגמרא (יומא כב, ב) שאין מעמידין פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים מונחת מאחוריו. למדים מכך שלמנהיג צריכים להיות שני צדדים, גם ראשו מגיע השמימה – בבחינת רוחניות ודביקות, וגם ירידה ועסק בענייני עולם הזה, ורק למי שיש שתי בחינות אלו יכול להנהיג.

ולכן דווקא אהרן הוא זה שזכה להיות מנהיג על הציבור, כי לאהרן הייתה את הנקודה של "אוהב שלום ורודף שלום", דהיינו שהיה יודע את העניינים בין איש לאישה ואיך להשכיח שלום ביניהם, וכן בין אדם לחברו, כי ידע להתעסק גם בענייני העולם הזה, ואף על פי כן היה כהן גדול וצדיק וכו', כי היה במדרגה גבוהה במעלות הצדיקים.

ולכן כתוב שאהרן לא שינה במעשה המנורה, כי הגם שהיה דבוק בה' היה יודע לרדת גם למטה, דהיינו שלא שפך את השמן בזמן הדלקת המנורה, כי ידע גם לרדת למקומות הנמוכים כנ"ל. כי צריכים איזון, גם דבקות וגם שהשמן לא ידלוף, ולכן ה' בחר באהרן דייקא שידע לשלב את עניני מעלה ואת העולם הזה, שהוא ינהיג את עם ישראל בבטחה ובשלמות.

אחד מן הדברים הקשים ביותר בעבודת ה' הוא שמירה על איזון בין הנפש לגוף, בין הרוחניות לגשמיות, דבר זה מתבטא בדורנו במיוחד אצל מי שהיה מונח בעולם החומר וגילה את עולם הרוח, שהוא נמצאים בסכנה שיופר האיזון. ובפרט כאשר מתקרבים לרבינו הקדוש, צריכים להתחזק מאד בנקודת "מזקנים אתבונן", לראות ולקבל את ברסלב בדרך האמיתית והשקולה הסלולה לנו מדור דור עד רבינו הקדוש.

המתקרבים לרבינו הקדוש זוכים לאמת צרופה מאד, ואכן יכולים לזכות אצל הצדיק להשליך את כל הבלי העולם הזה, אבל אם זה בא על חשבון הבריאות, שפוגע בבריאות שלו בגלל עבודת ה', או פוגע במשפחתו או בילדיו, זה לא חיובי אלא שלילי ביותר. צריכים הרבה מאד הדרכה לדעת איך להתנהג בעבודת ה' שלא ליפול ל"ריבוי אור".

תשלוט בהתרגשות

מה הוא "ריבוי אור"?

ריבוי אור פירושו שאין לאדם "יחס" נכון בין היכולת שלו – לרצונות שלו. מצד אחד הוא רוצה הרבה ברוחניות, ומצד שני אין לו מספיק כלים לעמוד ברצונותיו, ועל ידי זה הוא נופל לפי שמתפס גבוה מידי.

את נושא שמירת האיזון בין הבעירה הפנימית וההשתוקקות לה' לבין היחס לענייני עולם הזה, מצאנו

בפרשתנו אצל נדב ואביהוא שהיו בוערים לה' בבעירה עצומה עד כדי כך שאלמלא היו חוטאים היו מגיעים למדרגה גבוהה יותר ממדרגת משה ואהרן, אבל לפי שפגמו באיזון והיחס בין הגשמיות והרוחניות על ידי זה נשרפו באש הבעירה לה'.

ודאי שאין לנו שום תפיסה והבנה בקדושי עליון אלו ובמדרגתם העליונה, אבל התורה באה ללמד אותנו שהם הקריבו אש זרה למרות שלא נצטוו וזאת כי חשבו שזה רצון ה', וטעו בזה. הם היו צריכים ליטול עצה ממשה כדי לדעת אם כן נכון לעשות, כדברי רבותינו שאמרו שחטאו בכך שלא נטלו עצה ממשה רבם.

לומדים מכאן שהנסיין בדבר הזה הוא נסיין קשה, וצריכים ליטול עצה וללכת עם תפילה תדיר ועל ידי זה זוכים לעלות בדרך הסלולה העולה בית ק-ל.

השתגעו מהיופי

אחת הדעות במדרש על חטאם של נדב ואביהוא הוא

מקד הזמנות:
1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א אצלכם בבית

חינוך לכשרות המאכלים

אופניים ביום זה, אלא שזה לא יפה. כך גם בעניין חומרה בכשרות. למרות שלפי ההלכה מותר, אך הילדים יכולים להבין שזה לא ברמת הכשרות הגבוהה שההורים מקפידים, בדיוק כמו שיש הורים שיקפידו שהילד ייצא מהבית עם בגדים נקיים ומגוהצים ויש שפחות יקפידו. ההורים בונים את הסטנדרט המשפחתי גם בעניינים הגשמיים וגם בעניינים הרוחניים.

וכתבו בספרים הקדושים, שלכן קוראים ברוב השנים את פרשת שמני אחרי חג הפסח, בו כולם מקפידים ביותר ומחמירים בחומרות שונות בעניין המאכלים, מה גם שבפסח נתקדש פיו של כל אחד ואחד מאכילת מצה ומרור, ולכן בזה הזמן הקריאה מעוררת להמשיך ולהקפיד על המאכלים במשך כל השנה. וכפי שכתב רש"י בסוף הפרשה על הפסוק "כי אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים": "תנא דבי ר' ישמעאל, אלמלי לא העליתי אתכם מארץ מצרים אלא שאין מטמאים בשרצים כשאר אומות – דיים!". זהו לשון "המעלה" – זו החשיבות של בני ישראל שהם נבחרו מכל האומות ונבדלים מהם שיש להם גוף קדוש וטהור בשונה מהגויים.

גדר פרחונית

בעניין זה המשיל הסבא מסלבודקא משל, למלך שהיה לו ארמון יפה וסביבתו גינה מיוחדת, שסביבה יש לשים גדר כמובן, שלא תיהרס.

מומחי הגידור שהגיעו הסבירו כי יש שני מיני גדרות אפשריים. יש גדר תיל, שלמרות שהיא מכערת את הסביבה הרי כל המנסה לעבור את הגדר ייחתך בשרו מפני הקוצים החדים הנמצאים בה. וישנה עוד אפשרות: גדר של פרחים מדמימים ומבשמים, ומאחר והגדר כל כך יפה לא יעז אף אחד להזיקה או להרוס אותה.

אבל חסרונה של גדר זו שהיא תעצור רק את מי שמבין את היופי שבפרחים. מי שאינו מבין היופי בפרחים אלו, עבורו אין זו גדר בכלל, הוא רואה רק פרחים בעלמא, ושוב יש סכנה לגינת המלך.

וזה ההבדל בין יהודי וגוי.

לתאוותיו של הגוי אין מעצורים, אך בן ישראל אינו זקוק לגדר של ברזל ואבן מול כל תאוה, לו יש את החשיבות של התורה, וזה עוצר אותו מלעבור על איסורים. זה ה"סוגה בשושנים" שלנו.

אט אט נוכל להחזיר זאת בליבות ילדינו, זכות גדולה תהיה זאת להם ולנו.

בפרשת שמני מובאים סוגי הבהמות החיות והדגים המותרים באכילה, ובסוף הפרשה נאמר: "אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השורץ, ונטמתם במ".

דבר מעניין ומחריד כתב הפרי חדש (יורה דעה סימן פא ס"ק כא), שהסיבה שילדים נהיים עזי נפש ועוזבים את התורה, היא משום שהם אוכלים מאכלות אסורות. אם הנפש נטמאת והלב נהיה אטום לכל דבר שבקדושה, מה כבר אפשר לצפות מילד זה?

יספרו בגאווה

על ההורים לדעת מה גדול חלקם בחינוך והרגלת הילדים לאכול אף ורק מאכלים עם כשרות טובה. ראשית, ההורים צריכים לגבש דעה אחידה על איזה כשרות הם סומכים ועל איזה כשרות לא. חוסר אחידות בין ההורים יכול לגרום לזלזול של הילד בנושא הכשרות וכן בלבול מה מותר ומה אסור. שנית, על ההורים להיות מודעים לכך שיש לילדים חברים שכן אוכלים את הכשרות שאתם אסרתם, ועליכם להיות מוכנים בתשובה לשאלת הילד 'מה הבעיה בכשרות זו, הרי כל הילדים אוכלים?'. מצד אחד אי אפשר לזלזל במשפחות שכן

אוכלים, ומאידך צריך לגרום לילד להרגיש טוב מספיק בכדי שיהיה לו את הכוחות להימנע מאוכל או ממתק שהוא אוהב והם בכשרות שאינה מקובלת.

גם בעניין זה ראשית החינוך היא בדוגמה האישית של ההורים. המשפחה נמצאת בטיול, כולם רעבים, ויש אפשרות לקנות בחנות עם כשרות שאינה מקובלת. האב מתקשר לרב שלו ושואל אם אפשר לסמוך על ההכשר ומקבל תשובה שלילית. אם האב מקבל את הדברים ומראה סימנים של שמחה בכך שאנו שומרים את ההלכה בגאווה ובנצחון, הילדים יפנימו את זה ואף יספרו לחבריהם בשמחה: 'אנחנו אוכלים רק הכשר שהרב שלנו מאשר'.

אופניים בתשעה באב

סיפור מעניין מסופר על ר' שלמה זלמן אוירבאך זצ"ל, שביום תשעה באב התעוררה לכמה ילדים בעיה הלכתית: האם מותר בתשעה באב לרכב על אופניים? הרי זו ישיבה על כסא גבוה, וביום זה אסור לשבת מעל גובה שלושה טפחים. החליטו הילדים לעלות לבית הרב וביקשו לשאול את השאלה.

הרב הכניסם וקבלם בסבר פנים יפות, שאל לרצונם, שמע את שאלתם, ופסק להם שמותר להם לרכב על

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידיים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הברורות (תשנ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שממנתו לספק צדק מהיר ונגיש. בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, סדרות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמ"י).

בית הדין למונות "נחלי המשפט" בית דין אזרחי לדיני אמונות נתון מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנסים ברשות האב"ד הגאון הרב שלמה סייסה שליט"א הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א (מ"ד ודין, ראש ישיבת נחלי נצח)

מה הבעיה שלי

יודע שבדף גמרא אחד אינני מתחיל לצאת ידי חובה כלפיו, צריך ללמוד יום ולילה בהתמדה עצומה ודבקות אמיתית ורק אז נתחיל לעבוד אותו כפי שבאמת ביקש ממנו.

אז אתה רואה? רובנו נתקענו בדיוק באותו פגם של נדב ואביהוא. אנחנו מטפסים גבוה מדי, רוצים להגיע לשיא, להסתלק לגמרי מהעולם הזה ולהיות שרפים מעונים ומסוגפים, ובגלל שאיננו יכולים איננו עושים כלום וזהו.

וזו טעות, טעות גדולה.

מי שלא יכול לעשות את כל המצווה – לא יעשה אפילו חצי?! אם איננו יכולים להרוויח את כל העולם לא נרויח כלום?! ודאי שכל שאנחנו יכולים לעשות עלינו לעשות בכל הכוח, וכל פיפס קטן יישמר לנו לטובה נצחית!

...

הגמרא (סנהדרין קב, א) מספרת שה' תפס כביכול בבגדו של ירבעם בן נבט, ואמר לו: חזור בך מעוונותיך, ואני ואתה ובן ישי נטייל יחד בגן עדן. שאל ירבעם: ומי בראש? ענה הבורא: בן ישי בראש. אמר ירבעם: אם כך – אינני רוצה!...

ירבעם רצה לחזור בתשובה, אבל רק אם יזכה לחזור בצורה מושלמת ומיוחדת שיצליח להעפיל גם מעל מדרגתו של דוד המלך, כמו שכתוב שבמקום גבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד.

אבל השם לא הסכים לקבל את התנאי הזה! אתה תחזור בתשובה איך שתצליח, תפסיק לעשות עבירות, תנסה בכל הכוח לעשות מצוות, והשם יעזור שתעפיל הלאה; אבל אל תהיה טיפש ותפספס הזדמנויות רק כי אתה רוצה לעלות עוד ועוד ועוד.

וברכה אישית שלי לסיום: אם תרצה את מה שיש, יהיה לך את מה שתרצה.

(ליקוטי הלכות ה"ל תרומות ומעשרות הלכה ג)

נחנו שומעים הרבה על הפגם של נדב ואביהוא שהם נכנסו מדיי, התלהבו מדיי, "בקרבתם לפני השם", הם התאוו להיכנס לקודש הקדשים בלי שהיו מתאימים לכך.

הכל טוב ויפה וגם נכון מאוד, אבל אם אשאל מה זה קשור אליי – אמשוך בכתפי. הלאו שאלו יהיו הבעיות שלי, שאני מדיי מתקרב לקדושה. לא בבעיות הללו אני אוחז, אני אוחז בזה שאינני אוחז בכלום! זו הבעיה שלי.

כך חשבתי, ואז אמר לי רבי נתן: נו נו, בוא רגע נשב ביחד ונדבוק את זה.

נעשה משאל: מי רוצה להיות צדיק, להיות קדוש, לחזור בתשובה על העבירות ולהיות קרוב להשם? מי שרוצה שיצביע.

לא תראה מי שלא יצביע. הכל חפצים ליראה את שמך, הרצון והבעירה והגעגוע הפנימיים של כלנו הם להיות קרוב להשם באמת ולעבוד אותו באמת. אם תראה מישהו שלא רוצה, תוכל להגיד די-בוודאות שהוא רקוב מבפנים, שיש בו כבר שמץ אפיקורסות.

נעלה שלב במשאל: מי מוכן לעשות בשביל זה משהו; ללכת לטבול במקווה, ללמוד דף גמרא, לתת שקל לצדקה? מי שרוצה שיצביע.

גם עכשיו לא תראה מי שלא יצביע.

אז כאן השאלה זועקת וצועקת למרחקים: אז למה אתם לא עושים את זה? למה אתם לא נצמדים לדף הגמרא עכשיו, למה אינכם רצים למקווה, למה הארנק נשאר בכיסכם לבטח?

וכולם יגחכו עליי: ודאי, אני מוכן לעשות אפילו כפול ממה שביקשת, אבל בתנאי שזה באמת יעזור לי ויקרב אותי להשם. אני מכיר את עברי, אני יודע מה עשיתי בחיים, ויודע שדף גמרא אחד ממש לא יספיק לי, שטבילה במקווה בקושי תקלף את הצד החיצוני של הטיט שאופך אותי. וחוץ מזה, אני יודע את גדולת הבורא

לצעירי הצאן

שלמות אמתית

וראשו מגיע השלימה

סולם מוצב ארצה

למנהיג צריכים שיהיו שתי צדדים, גם ראשו מגיע השמימה - בבחינת רוחניות ודבקות, וגם ירידה ועסק בענייני עולם הזה. ולכן דוקא אהרן זכה להיות מנהיג על הצבור, כי הוא היה "אוהב שלום ורוחף שלום" ויָדַע להשכין שלום בין איש לאשתו ובין אדם לחברו, ואף על פי כן היה כהן גדול וצדיק נשגב...

מתוך מאמר ראש הישיבה

השוקולד של התורה

30 שנים לפטירת הרב חיים יצחק חייקין זצ"ל • שב"ק כ"ד ניסן תשפ"ג - כ"ד ניסן תשנ"ג

ללמוד כי אין לי פנאי, אני צריך למהר ללמוד גמרא!".
מקרה מעניין אירע באחד הימים, כשיסי קרא את האותיות בעודו יושב על ברכו של סבא אך סבלנותו תמה. "זיידע, מתי כבר גומרים ללמוד?".
הרב חייקין לא ויתר. "קודם תקרא את כל האותיות שכאן על השולחן ואז תוכל ללכת".
"אבל זיידע", השיב הנכד בשנינות, "אין לך זמן ללמוד עמי כל כך הרבה, הרי אתה צריך למהר ללמוד גמרא!..."
הסב רנה מההברקה של הילד והניח לו באותה פעם.

א אין גדיים – אין תיישים. למרות היותו של הרב חייקין רב וראש ישיבה נערץ הוא לא הזניח את הילדים הקטנים, העתיד שלנו. תדיר היה דואג להחזיר בקרבם אהבת תורה ויראת שמים, עד שהיה נוהג להרימם אל ארון הספרים כדי שישקו את ארון הספרים וכך תוחדר בתוכם אהבת התורה הקדושה.
כל ילד שהיה מזדמן לביתו היה זוכה לשיעור על אהבת תורה. אחד האמצעים לכך היה להושיבו על ברכיו ולתת לו פלחים קטנים של תפוח, ובעוד הילד מתענג על הטעם היה אומר לילד בנעימות ובקול מלא אמת: "התורה היא הדבר המתוק ביותר בעולם, מתוק אף יותר משוקולד וסוכריית..."

יותר מתוק מסוכריית. הרב חייקין מלמד את נכדו

עברו תשעה חודשים בהם גדל הילד והחכים, ובעיקר – החדיר לתוכו את חשיבות לימוד התורה ששום דבר לא ישווה לו, והסב הגדול נפרד מבניו וחזר צרפתי, אל ביתו וישיבתו.

אך בארץ הקודש הוא השאיר ילד קטנטן שידע את אותיות הא"ב ברהיטות כשזכרו של הסבא ולקחיו לא משים מלבנו, עד שבאחד הימים ראה הפעוט חבילת שוקולד וזה לזו שממנה היה הסב מעניק לו, וקרא בקול: "הרי זה השוקולד שזיידע נתן לי כשאני לומד איתו תורה!..."

(מקור: "למען שמך")

המשפט הזה חזר על עצמו כל כך הרבה עד שכל ילד יהודי בעיר ידע לחזור עליו: "התורה היא הדבר המתוק ביותר בעולם..."
לפנינו אפיזודה מעניינת המספרת על דרכו של הרב חייקין והצלחתו להחזיר את אהבת התורה בלב הילדים, קטנים ככל שיהיו.

...

"זיידע מגיעו" צהלו הנכדים בראותם את דמותו העייפה מבעד לחלון. חיש מהר הם ירדו וסייעו לסבא המותש לסחוב את המזוודות אל הבית. חודשים ארוכים עתיד הסב הצדיק לשהות בארץ הקודש לצורך רפואת רגליו, וחדר מיוחד עם כל הצטרכויותיו הוכן לו על ידי ילדיו-מארחיו בצורה יוצאת דופן.

גם יוסי בן השנתיים, שבתחילה קצת נרתע מהסב שמעולם לא זכה לראות את פניו, הפשיר מהרה והחל לשתף פעולה עם הזיידע באופן יוצא מן הכלל.

הרב חייקין מצידו גם הוא השתעשע עמו כדרכו, ובתוך כך החל התינוק ללמד מילים ראשונות וההורים לימדהו את הפסוק "תורה צוה" ככתוב בגמרא.

תוך כדי הראה הסב לנכדו את צורת האותיות הקדושות, ובראותו כי מהיר תפיסה הוא וכי מוחו קולט את צורת האותיות התחיל הסב הגדול ללמדו בקביעות.

הוא בקש מנכדו להכין פיסות קרטון ולשרטט עליהן את צורת אותיות לשון הקודש, וכך החל ראש הישיבה הרב חייקין לשמש כמלמד תינוקות, כשהוא לא רואה בכך כל פחיתות; הלא עליהם נאמר בגמרא "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד", מה גם שהמלמד תורה לבן-בנו מעלה עליו הכתוב כאילו קיבלו מהר סיני.

בכל יום היה הסבא קורא לנכדו הפעוט ומלמדו אט-אט את צורת האותיות כשהילד מרווה אותו נחת ומפנים אות אחר אות. לאחר כל פעם שהסב לימד את הפעוט בסבלנות מופלאה הוא העניק לו מתנה יקרת ערך: רבע קוביית שוקולד!

לפעמים היה הילד עסוק במשחקיו ולא היה פנוי ללימוד עם הסב הגדול, אך הרב חייקין לא ויתר. הוא סבר שעל הילד להתחנך מקטנות שתכלית החיים היא לימוד התורה וחייבים לעשות את מה שצריך לעשות גם אם זה לא מתחשק, ולכן מאיץ בו בחביבות: "בוא יוסי, בוא מהר

רבי חיים יצחק חייקין זצ"ל

נולד: תרס"ז, קוסובה שבבלארוס.

מרבתי: ה"חפץ חיים", רבי אלחנן סורמין.

יש מתיבא: בשנת תר"צ, בהיותו כבן 30, התמנה לראשות ישיבת "חכמי צרפת" בכפר ניודורף שבצרפת.

בציולו של עמלק: במלחמה ה-2 נפל בשבי הגרמנים לאחר שגויס לצבא הצרפתי.

מתלמידיו: לאחר המלחמה פתח מחדש את ישיבתו ב"אקס-לה-בן" שבצרפת, ועמד בראשה למשך כ-50 שנה.

נפטר: 87.

פעם שוחח הרב חייקין עם אורח מהסביבה וחיזק אותו ביהדותו, ולבסוף הציע לו שישלח את ילדיו ללמוד בישיבה. הלה נזעק: "איך אעשה דבר כזה? הלא בסוף בני יהיו דתיים יותר ממני!". השיב לו הרב בפשטות: "ומה בכך, גם בני שלי יותר טובים ממני..."

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הצינור!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקווה מטואר

ארוחת כ"ר המלך

הכי קרוב לצינור

LANDAU
לנדאו - הבית שלכם באומן

הכואבת ושואל: "הרופא אמר לי לשים על מנחת הנפוחה חלב לרפואה, שאלתי היא אם אין בכך חשש איסור 'בשר בחלב'?"

ענהו רבי נפתלי מיניה וביה: "חכה עד שהמכה תתנפח פי שישים, ואז תוכל לשים חלב והוא יתבטל בשישים..."

...

רבי אברהם אביש אב"ד מעזריטש בעל "ברכת אברהם" הלך פעם עם עדתו אל בית הכנסת להעתיק ולהתפלל על הגשמים, כשבדרך הוא פוגש משכיל ידוע ומציע לו להצטרף עמם לבית הכנסת.

"ומה יעזור 'כופר' שכמוני לתפילתכם?" הלעיג המשכיל.

"לא יהיה זה תימה בעיניך אם בזכותך ירד גשם" השיב הרב בשנינות, "כי אנשים כמותך הביאו אף מבול לעולם..."

היה זה לאחר חג הפסח, כשאותו משכיל ישב מול רבי אלחנן וסרמן וקבל באוזניו על החרדים שאינם מלמדים את בניהם חכמות

בסיסיות ונחוצות, כמו מדעים, היסטוריה, שפות זרות ובעיקר – מתמטיקה וחשבון. "מי שאינו יודע חשבון" סינן מבין שיניו "הוא ממש אינו מן היישוב."

"ואתה בקי בחשבון?" שאל רבי אלחנן.

"ודאי!" השיב המשכיל כשאינו מבין את השאלה.

"אשאל אותך שאלה פשוטה בחשבון, שאלה שכל ילד יודע לענות עליה, ונראה לי שלא תדע את התשובה..."

"כמה היום לספירת העומר?"

...

לעיתים המשכילים היו שואלים את הרבנים שאלות מגוחכות כדי להלעיג עליהם. משכיל שכזה ניגש פעם את רבי נפתלי מרופשיץ כשהוא אוזז ברגלו

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

הטנקה תקוע על הגשר

דרך להתקדם וחשוף בכל רגע לפגיעה. הוא התחנן שמישהו יבוא לגרום אותו. היו אלו רגעים קשים, כולם הסתכלו אחד על השני, ידענו שמי שילך לגרום אותו ייתכן שפשוט לא יחזור, זה לא היה משחק, טנקים מצריים תצפתו מרחוק, המתינו וחיפשו את מי להתקיף.

"לפתע שמענו בקשר מישהו צועק, 'אני הולך לחלץ אותך'. ראינו את אחד הג'יפים מסתובב לכיוון התעלה, בינתיים אנחנו חיפשנו היכן להסתתר בחשש רב, חלפו דקות ארוכות של חילוץ ואז אנחנו רואים מרחוק את שני הג'יפים מתקדמים, נשמנו לרווחה אבל כשהם הגיעו אלינו

היינו בהלם, בשני הרכבים היו שני היריבים הגדולים, מי שבא לחלץ אותו היה לא אחר מיריבו הגדול והמר.

"כשאחד שמע שהשני נתקע וכולם חששו לחלץ אותו, היחיד שהסתובב למסור נפש למען חברו היה האויב הכי גדול שלו.

"במשך דקה ארוכה הסתכלנו כולם על שניהם כשהם הגיעו, עמדו לנו דמעות בעיניים. הלב שלי הבין מיד כבר אז, שרק הניצוץ היהודי יכול לגרום להתמסרות כזו!"

(מגזין 'ניצוץ' סבת תש"פ)

גיליתי את הנשמה היהודית. הרב אברהם גולדברג

הסיפור הזה היה הפעם הראשונה שירדו לי דמעות"

אמר הרב אברהם גולדברג, "כשגיליתי מהי כוחה של נשמה יהודית.

"הסיפור התרחש בשיאה של מלחמת יום כיפור. תחת פיקודי היו צעירים ממגוון ציבור רחב, ביניהם היו שניים שכולנו הכרנו אותם כי הם היו יריבים גדולים אחד של השני. זה התחיל מתנות מתחרה שהייתה להם אחד מול השני ברחוב ראשי במרכז תל אביב, אבל זה החמיר ביותר עם הזמן. לא יכולנו להזכיר שם של אחד מהם לשני, הם היו סמל לאויבים ויריבים.

"במלחמת יום כיפור, זה עוד היה בשלב המוקדם כשבכל רגע הגיעה בקשר הודעה על טנק נוסף שהופצץ ומספר ההרוגים הלך וגדל, הגענו שיירה של כלי תחבורה לתעלת סואץ, השלב של המעבר על התעלה היה הקשה ביותר, כי על הגשר שעל גבי המים לא היה שום דרך להסתתר והפגיעה הייתה יכולה להגיע כל רגע.

"אחרי שעברנו מספר כלי רכב, לפתע אנחנו שומעים בקשר כי רכב אחד נתקע על הגשר, הוא נתקע בלי שום

פתגם השבוע

נקודת המוצא של החינוך הן המצוות

מתוך הספר 'פיקודן משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שמרן שליט"א

הצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

ההצלחת משפחת אוקן

ההצלחת משפחת שרון

ההצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

יסודות של שני רובל

כדרך הטבע? והם לא ידעו מ'הוא רוחא דנשיב בשית פרקין וכו' [=מאותה רוח הנושבת בששת פרקי הזרוע ובששת פרקי הרגל] שמשם נמשכין המחאת כף-אל-כף וריקודין, כמבואר בהתורה 'ואלה המשפטים' סימן ; עין שם".

כ אשר הוא שמע את דברי רבי נתן, הוא רץ בהתלהבות דקדושה אל ביתו, נטל את כל רכושו שהסתכם בשני רובלים והביאו בשמחה אל רבי נתן. רבי נתן, שידע על עניותו הגדולה, סרב ליטול ממנו את הכסף, אך ר' מנדל החל מתחנן: "אנא רחמו עלי, קחו מידי את המעות, למען אזכה במצווה נוראה ועצומה זו!"

הכל החליל בכותו. הקלויז של מוהרנ"ת בסמוך לציון הקדוש

ללא קבלת שכר

מגדולי תלמידי רבי נתן היה רבי מנחם מנדל מלדיז'ין. הוא התקרב אל מורנו רבי נתן על ידי החסיד ר' יצחק חזן שהתגורר בתחילה בטולטשין, ומאוחר יותר עבר לדור בלאדיז'ין, שכמו קודמתה נמצאת בקרבת העיר ברסלב, וכך התאפשר לו להתחמם לעיתים קרובות באוורו של רבי נתן.

ר' מנדל סייע למוהרנ"ת בדרכים שונות בפעולותיו החשובות למען גילוי אורו של רבינו לכלל יושבי תבל.

הוא למד את מלאכת סידור אותיות עופרת בלוחות הדפסה, ושקד ימים ולילות, ללא קבלת שכר, על הדפסת הספרים 'ליקוטי מוהר"ן' ו'ליקוטי תפילות' בבית הדפוס שהקים מוהרנ"ת בביתו.

מלבדו עסקו במסירות במלאכת-קודש זו עוד כמה מצעירי החסידים, כגון ר' חיים נחום מזוינגורודקה, ר' נתן ב"ר לייבל ראובנס' ור' שכנא בן מוהרנ"ת.

ר' מנדל אף נסע בשליחות מוהרנ"ת לעיירה מינקוביץ, כדי לרכוש אותיות עופרת שחסרו להמשך הדפסת ה'ליקוטי תפילות'. הוא חותם את שמו המלא, בראשי-תיבות כפולים, בסופו של חלקו הראשון של הספר 'ליקוטי-תפילות': "מה מאוד נעים נפילת חבל חלקינו, מסדרים מדפסים, מלים מועלים ערבים עלינו, נעמיות נפלאות דברי דודים, ילהיבו יבעירו להבת לבבות".

שמחת חג הפסח

באותה שנה, תקפ"ב, אף זכה ר' מנדל להתלות אל רבי נתן בנסיעותיו הרבות ולשמוע מפיו דברי קודש הנובעים ממקור החכמה.

בחג הפסח דהאי שתא, שהה מוהרנ"ת בעיר הנמל אודסה בדרכו לארץ הקודש. מתוך שמחת החג, דיבר בהתלהבות מגדולת רבינו, ובאותה הזדמנות החלו ר' מנדל ועוד כמה מהחסידים מרקדים בשמחה עצומה.

וכך מתאר זאת רבי נתן: "ר' מנדל שהיה עימי כל הדרך, שמח הרבה מאד ורקד הרבה מאד, עד אשר תמחו כל הרואים: 'מהיכן הכח לרקד הרבה כל כך שלא

לאחר יום-טוב הראשון, נפרד ר' מנדל ממוהרנ"ת ונסע לביתו, רבי נתן, ברוב חיבתו אליו, ליווה אותו עד ליציאתו מן העיר.

אנא תרחם עלי...

בשנת תקפ"ד ערך רבי נתן נסיעה אל כל העיירות בהן התגוררו חסידיו ברסלב, על מנת להשפיע עליהם להרים תרומתם למען המטרה הנעלית: בניית בית הכנסת על שם רבינו הקדוש באומן, כאשר כל כוננתו היא שיתקיים הקיבוץ הקדוש בראש השנה באומן לדורות עולם.

העיירה הראשונה אליה הגיע הייתה לאדיז'ין. בין החסידים עמם נפגש רבי נתן היה ר' מנחם מנדל מלדיז'ין. על אף היותו עני מופלג, מיד בשמעו את דברי רבי נתן רץ בהתלהבות דקדושה אל ביתו, נטל את כל רכושו שהסתכם בשני רובלים, והביאו בשמחה אל רבי נתן.

רבי נתן, שידע על עניותו הגדולה, סרב ליטול ממנו את הכסף, אך ר' מנדל החל מתחנן: "אנא רחמו עלי, קחו מידי את המעות, למען אזכה במצווה נוראה ועצומה זו!"

נכמרו רחמי רבי נתן עליו וקיבל מידי את תרומתו, ולאחר שראה את מסירות נפשו ידע כי על יסוד איתן שכזה בודאי עתיד בית הכנסת לקום ולעמוד על תילו.

תאריך פטירתו של ר' מנדל מצויין ע"י רבי נתן בעצמו: "ביום א', ערב שביעי של פסח, בשנת תקצ"א, נפטר ר' מנדל ז"ל מלאדיז'ין, ע"י חולאת ה'חולירע' שהיתה בשנה הזאת". ת.נ.צ.ב.ה.

הצטרפו כעת למשפחת המנויים ותהנו מחיים טובים יותר!

מנוי יחיד: חודש ראשון 1 ₪ בלבד!
 מסולל: 3 חודשים ראשונים 1 ₪ בלבד!
 מנוי רגיל: 28 ₪ לחודש 1 ₪ בלבד!

מוקד מנויים: 02-623-1218

הכיעו!
 99 גליון
 ויטן תשפ"ב